

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 199. Iterum alia scriptura dicit, videbunt in quem transfixerunt . v. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

fige me iaculis perfectissimi amoris, ut feliciter à te percussus, in te veluti expirem. Eia iucundissima abyssus inestimabilium voluptatum ab ipso & absorbe in te Spiritum meum, Amen.

§. 199. Iterum alia scriptura dicit, videbunt in quem transfixerunt, v. 37.

Hæc scriptura ad tria tempora referri potest primo ad tempus passionis Christi, tunc enim iuxta illam Zachariæ Prophetiam c. 2. *Effudit Deus super domum David & super habitatores Hierusalem spiritum gratiæ & precum* (sicut alij legunt) misericordiæ seu miserationis, quando eorum cordibus iniecit hunc timorem & gratiam, ut prodigijs commoti percuterent pectora sua & resolverentur in lacrymas, Christo compatientes & precantes, ut sibi ignosceretur, & tunc factum est istud quod subdit propheta: *aspicient me quem confixerunt & plangenteum*, Aspicient, inquam, non iam odii & invidia sed timoris & commiserationis oculis. Quo etiam modo aspexit eum centurio & qui cum eo erant, quando eum iustum & filium Dei professus est. Impletum tunc est mysterium serpentis ænei, in aere suspensum à Moyse, quem qui aspexerunt sanati sunt. *num. 21.*

2. Ad tempus Excidij Hierosolymitani, quo tempore, (saltem aliqui, agnoscentes quod ipsi vel parentes eorum Christum crucifixerunt, indeque angustia obfisionis profluere, ad Christum conuersi sunt atque ita ad eum aspexerunt Crucifixum: tunc haud dubie dixerunt quod Iosephi fratres, cum in angustias redigerentur; *En sanguis eius exquiritur.*

3. Ad tempus iudicij extremi quando Iudæi alique impij, qui hunc Christum noluerunt agnoscere, & oculo fidei vix aspicerent, inuiti agnoscent & aspicient ad suam perditionem, cum videbunt, quem transfixerunt & peccatis suis vulnerarunt. Hoc sensu accipit & exponit eum locum S. Ioannes in Apocalypsi cum ait: *Ecce venit cum nubibus & videbit eum omnis oculus & qui eum papugerunt & plangent se super eum omnes tribus terræ, plangent se id est, propriam mortem & damnationem.*

Hic tribus 4. tempus addere possumus, quod inter euerfionem Hierosolymæ & vltimum iudicium intercedit, & sic nos omnes concernit, qui intuentes peccata sua, quæ Christi passioni causam dedere; suam in gratitudinem, quæ passionem illam inutilem & frustaneam fecimus: suam demerentiam, quæ nobis ipsis perniciem paramus plangimus super eum, quod eius Cruciatu & dolores, Crucem & mortem tam parui faciamus quod immensum eius amorem quo ea omnia in se suscepit, nunquam satis expendimus, Quare ne tunc sero nimis Christum aspiciamus, & cum impijs
planga.

plangamus aspiciamus eum nunc. & plangamus cum pijs & pœnitentibus
 ne postea cum impijs per sterilem dolorem plangere cogamur.

O Pie Iesu Domine cum aridi simus & exsucci, cumque nobis desint la-
 crymæ pietatis ad præueniendam lacrymosam illam diem iudicij ter-
 ribilis. Tu supplex digneris eas intima pietate tua & inexhausta bonitate
 offerre pro nobis patri lacrymas, quas in hac cõual' e'radisti, siue in infantia
 & præsepio siue super Lazarum in monumento siue super ciuitatem in
 triumpho tuo, siue in Passione & Crucis patibulo. Effice vt nobis non sit
 lacrymosa dies illa nec inueniamur rei in illa. Fateor, ô clemens & mise-
 ricors Domine, quod plurimum peccauerim & conscientia mea damna-
 tionem mereatur, pœnitentia autem mea non sufficit ad satisfactionem
 sed tua misericordia superat offensionem. Noli quæso piissime Domine,
 scribere aduersum me amaritudines meas, vt intes in iudicium cum seruo
 tuo: sed secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem
 meam. Væ mihi misero cum venerit dies iudicij, & aperti fuerint libri
 conscientiarum cum dicetur de me *Ecce homo & opera eius*. Quid faciam
 tunc Domine Deus meus, cum Cœli reuelabunt iniquitatem meam &
 aduersum me terra confurget. Nihil respondere poterò sed demisso ca-
 pite pœ confusione coram te stabo trepidus & confusus. Tu ergo mise-
 rere nunc ne desperem tunc, etsi ego commisi, vnde me damna re potes, tu
 non amisisti vnde saluare soles & potes. Tu enim Domine non vis mor-
 tem peccatorum, nec lætaris in perditione morientium. Imo vt mortui
 viuerent tu mortuus es & mors tua peccatorum mortem occidit. Mitte
 manum de alto, & libera me de manu inimicorum meorum ne super gau-
 deant mihi & insultent miseriis meis & dicant. Age iam deuorabimus eum.
 Quis vnquam optime Iesu de tua misericordia diffidat, qui cum inimici
 tui essemus, redemisti nos in sanguine tuo & reconcilisti nos Deo. Ecce
 sub tuæ misericordiæ umbra prote&us ad thronum gloriæ tuæ veniam po-
 stulans curro, nec clamare & pullare desinam, donec tu miserearis mei. Si
 enim adueniam nos vocasti veniam non quærentes, quanto magis veniam
 impetrabimus postulantes & eam toto corde expetentes. Itaque oro te
 misissime Iesu, sis propitius & misericors ei ga me peccatorem, cum ad iu-
 dicium venies: fac vt in fine vitæ meæ & extremo die meritum tuæ pretiosæ
 mortis mihi subueniat meque saluet, vt in regno tuo te in omne ævum ce-
 lebrare possim tibi que gratias agam sempiternas, Amen.